

Sygn. akt II CSK 76/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w S.
o zadośćuczynienie ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 sierpnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adwokatowi J. K. prowadzącemu Kancelarię
Adwokacką w Ł., pod adresem [...] Ł. ul. S. [...] od Skarbu
Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 2000 (dwa tysiące)
złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług,
tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398 § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołał się na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, stawiając dwa pytania, przy czym pierwsze „czy bieg terminu przedawnienia

określony w art. 442¹ kodeksu cywilnego rozpoczyna się w momencie powzięcia przez poszkodowanego wiedzy o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia, czy też konieczne jest dla rozpoczęcia jego biegu dowiedzenie się, że działanie sprawcy naruszało prawo, z którego wynika dla niego roszczenie. Sformułowane przez skarżącego dwa pytania nie spełniają kryteriów zagadnienia prawnego w wyżej zasygnalizowanym znaczeniu, gdyż, nie zawierają argumentacji jurydycznej mogącej prowadzić do odmiennych ocen prawnych. Przede wszystkim jednak podnieść należy, że także we współczesnych systemach prawnych i na gruncie prawa polskiego obowiązuje zasada „*ignorantia iuris nocet*”. Niewiedza zatem powoda, że działanie administracji więziennej (dopuszczenie do przeludnienia celi), w wyniku czego doznawał krzywdy stanowiło czyn niedozwolony, to okoliczność nie mająca wpływu na rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw